

रातो खबर

Ratokhabar weekly

वर्ष ४, अड्ड ३२, पूर्णाङ्गक १७८

२०७५ माघ २३ गते बुधबार

Wednesday, 6 Feb 2019

www.eratokhabar.com

मूल्य ₹ १०

बोक्सी आरोपित चौथरीले
गरिन् साहसिक निर्णय

■ रातो खबर संवाददाता/कैलाली

डेट वर्षांगाडि बोक्सीको आरोपमा भोले बाबाबाट कुटाइ खाएकी कैलालीकी किशोरी राधा चौथरीले अन्ततः अन्यायका विरुद्धमा सञ्चालित न्यायको आन्दोलनमा सहभागी हुने साहसिक निर्णय लिएकी छन्। बोक्सीको आरोप लागेपछि भोलेबाबा नामको स्थानीय व्यक्ति रामबहादुर चौथरीलगायत केही व्यक्तिले सार्वजनिक ठाउँमा निर्धार्त कुटीपट गर्दा पनि अन्धावश्वासका कारण ... बाँकी पृष्ठ ७ मा

■ अस्मिका चन्द्र/काठमाडौं

चुनाव भएर जतिजाति दिनहरू बित्तैछन्, त्यति नै संसदीय व्यवस्थालाई एकपछि अर्को सङ्कटले घेरिएहो को छ। संसदीय पार्टीहरू सर्विधान निर्माणपछि हुने चुनावाबाट बहुमतको सरकार बनेपछि राजनीतिक स्थायित्व हुने, त्यो स्थायित्वपछि देशमा आर्थिक विकास हुने, देशमा समृद्ध आउने, जनतासँग भोट मान गएका थिए। अहिले बहुमतको मात्र होइन, दुर्दितहाइ बहुमतको सरकार बनेको छ। आफूलाई कम्युनिस्ट भनेर जनतामा भोट मानेको पार्टीको सरकार बनेको एक वर्ष पुगेको छ। यो एक वर्षमा देशमा राजनीतिक स्थायित्व आएन। आर्थिक समृद्धिको त कुै छाडौं, देश दिनदिनै कझाल बढै गएको छ। देशको गाराहस्य उत्पादनभन्दा बढी निजी बैद्यकहरूसँग रकम बढिरहेको छ। एउटै संस्थाले राज्यलाई दिनुपर्ने कर देशको एक आर्थिक वर्षको बजेटको ५.१४ प्रतिशतसम्म छ।

२०४७ सालपछि गिरिजाप्रसाद कोइलालाको पालामा लाउडा, एल्सीजिस्ता भ्रष्टाचार काण्डहरू भएका थिए र कोइलालासँग तत्कालीन संसदीय व्यवस्थाप्रति जनताको मोहभद्रा भएको थियो। अहिले नेपाल एयरलाइन्सको वाइड बडी घोटलामा आधिकारिक रूपमा ६ अर्बको भ्रष्टाचार भएको पाइएको छ। दिनदिनै

ओली सरकार घेराबन्दीमा

अखिलगाले भ्रष्टाचार गरेको प्रमाणमा निजामती कर्मचारी, पुलिस, राजनीतिक पार्टी, विभिन्न तहका सरकार सञ्चालकहरूलाई गिरफ्तार गरिएहो को छ। यसरी घोटाला र भ्रष्टाचार गर्न सबै संसदीय पार्टीहरू, मूल रूपमा सरकार पक्ष र प्रतिपक्षले काले काले मिलेर खाँऊ भाले जस्तो गरेका छन्।

समाजवादीत प्रतिवद्द रहेको भनिएको सर्विधानद्वारा निर्देशित सरकारको पालामा धनी र गरिबका बीचको खाडल करि दूलो छ भने एक सामान्य नागरिकले सबैभन्दा धनी बगावतको सम्पत्ति कमाउन १ लाख वर्ष काम गर्नुपर्छ। जनर्जीविका, रोजगारीको त कुै छाडौं। राज्यको प्रतिनिधि ... बाँकी पृष्ठ २ मा

सुदर्शनले कार्यकर्तालाई दिए युद्धका लागि तयार रहन निर्देशन

■ रातो खबर संवाददाता/काठमाडौं

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीका स्थायी समिति सदस्य तथा मध्यकेन्द्रीय कमान्ड इन्चार्ज हेमतप्रकाश ओली 'सुदर्शन' ले क्रान्तिका लागि वस्तुगत परि स्थिति तयार रहेको भन्दै आत्मगत स्थिति तयार बनाउनुपर्नेमा जोड दिएका छन्। नेकपाको ललितपुर जिल्ला सङ्गठन समितिले शनिवार तलितपुरमा आयोजना गरेको राजनीतिक तथा वैचारिक प्रशिक्षण कार्यक्रमका प्रमुख अंतिथ नेता सुदर्शनले सरकारको गतिविधिका कारण पनि क्रान्तिको वातावरण तयार बन्दै गएको बताए। नेता सुदर्शनले युद्ध अफ्पो चाहानाको विषय नभए पनि परिस्थितिले क्रान्तिका लागि युद्धको माग गरेको खण्डमा तयार रहन

कार्यकर्तालाई निर्देशन दिए।

आफ्पो पार्टीले देशव्यापी सञ्चालन गरिएहोको सङ्गठन सुदूरीकरण तथा विस्तार अभियानले एकीकृत जनक्रान्तिका लागि बलियो आधार बनाउन उन्ले बताए। अभियानमा एकजुट भएर लाम्न र जनताको घराँगानमा पुगेर स्थानीय सरकारले मच्चाएको भ्रष्टाचार र अत्याचारको भण्डाफोर गर्न कुनै कसर बाँकी नराखेर लान पनि उन्ले प्रशिक्षणमा कार्यकर्तालाई निर्देशन दिए।

एक प्रसङ्गमा नेता सुदर्शनले कञ्चनपुरमा बलाकारपछि हत्या गरिएका निर्मला पन्तका बलाकारी र हत्यारा सरकारकै संरक्षणमा रहेको दाबी गर्दै यसमा प्रहरी प्रशासन पनि जिम्मेवार रहेको बताए। उन्ले अहिले

... बाँकी पृष्ठ ७ मा

जनकपुरमा अभियान तीव्र

■ रातो खबर संवाददाता/जनकपुर

नेकपाद्वारा माघ १ गतेदेखि सुरु गरिएको सङ्गठन सुदूरीकरण तथा विस्तार अभियान-२ जनकपुर ब्यरोका तल्लो महाभारतको सुनकोसी र गोलन्जोर गापामा तीव्र भएको छ। अभियानको कमान्ड रहेकी पीबीएम उमा भुजेल 'शिलु' ले

प्रशिक्षक र प्रशिक्षार्थी कमरेडहरू, सबैमा हार्दिक अभिवादन,

हाम्रो पार्टीको पश्चिम कमान्डको स्कुलिङ कार्यक्रम औपचारिक रूपमा सुरु भएको म घोषणा गर्दछु।

हामी पार्टीको स्कुलिङका लागि यहाँ उपस्थित भएको छाँ। हामीले कमरेडहरूलाई यहाँ उपस्थित गर्नुको तात्पर्य पार्टीको विचारलाई नेपाली क्रान्तिले माग गरेअनुसार, अहिलेको समाजलाई क्रान्तिकारी रूपान्तरण गर्नका लागि देश र जनताले माग गरेअनुसार, देशको परिस्थितिले माग गरेअनुसार हाम्रो बुझाइलाई मार्थ उठाउनका लागि हो।

स्कुलिङको तात्पर्य के हो ? हामीले हाम्रो भनाइहरूको सुरुआत यहाँबाट गर्नुपर्छ। हामीले कमरेडहरूलाई केही पनि नजाने भनेर यहाँ यो प्रशिक्षण कार्यक्रममा जम्मा गरेका होइनै। तपाईंहरू जुन ब्युरो समितिबाट यहाँ आउनुभएको छ, जुन जिल्ला समितिहरूबाट वा जुन एरिया

पार्टी स्कुलिङ्ड्बारे

नेकपा नेता सन्देशका पिताको निधन

महासचिव विप्लवद्वारा श्रद्धाङ्गली व्यक्त

काठमाडौं : नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीका महासचिव विप्लवले पार्टीका केन्द्रीय सदस्य सन्देश पौडेलका बुबा को निधनप्रति हार्दिक श्रद्धाङ्गली व्यक्त गरेका छन्। शनिवार बेलुका शोक वक्तव्य जारी गर्दै महासचिव विप्लवले आफ्नो पार्टीका केन्द्रीय सदस्य सन्देश पौडेलका पिता भुवानीप्रसाद पौडेलको निधनप्रति हार्दिक श्रद्धाङ्गली व्यक्त गर्दै भावाविहृत परिवारप्रति गाहरो सम्बेदना व्यक्त गरेका छन्।

नेकपाको केन्द्रीय सदस्य पौडेलका बुबा भुवानीप्रसादको शनिवार दिउँसो चितवनस्थित कान्छा छोरा तुकनारायण पौडेलको घरमा ७० वर्षको उमेरमा निधन भएको हो। मृतक भुवानीप्रसाद तत्कालीन नेकपा (चौम) का चितवन बाँकी पृष्ठ ६ मा

; /sf/sf]cfs[tljxlg
k//fi6glit a6g
ku\$]f]5. slxn]rlglt/
ghsh: tf]bjvg'/ slxn]
ef/tsf ; fd' nDk; f/
kgf]s;]]klg pgl /
pgsf]; /sf/nf0{jZjf;
ug{ s\$]f 5ggl. kl/0ff
8fef], ejjhPnfdf 8f]ht
ePsf]5. sdolg:6
gfdsf]; /sf/ ePsf]n]
klZrdf, blIf0flt/af6 pgf]f
; /sf/nf0{3/Psf]5.
... बाँकी पृष्ठ २ मा

नेपालमा संसदीय व्यवस्था असफल : विषम

■ रातो खबर संवाददाता/काठमाडौं

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीले देशव्यापी सञ्चालन गरिएहोको सङ्गठन सुदूरीकरण तथा विस्तार अभियान मध्यपश्चिम केन्द्रीय कमान्डमा पनि धनीभूत तरिकाले अधि बढिरहेको छ। उक्त कमान्डको रापी लुम्बिनी र गण्डकी ब्युरोमा एक ब्युरोमा तीनतीनवटा केन्द्रीय अभियान टोली क्रियाशील छन्। धौलिगिरि ब्युरोमा भने कमान्डस्तरीय अभियान टोली क्रियाशील रहेको बताइएको छ।

उक्त कमान्डमा अभियान उत्साहजनक तरिकाले अधि बढिरहेको नेकपाका स्थायी समिति सदस्य तथा मध्यपश्चिम केन्द्रीय कमान्ड इन्चार्ज विषमले बताएका छन्। अभियानमा प्रवारात्मक र सङ्गठन निर्माण दुवै कार्य सँगसँगै अधि बढिरहेको जानकारी दिए नेता विषमले आफ्पो पार्टीले सञ्चालन गरिएहोको अभियानले कम्युनिस्ट नामको सरकारले छोक्रा भ्रमहरू चिर्ने र जनतालाई विप्लव नेतृत्वको नेकपा नै वास्तविक कम्युनिस्ट हो भने आभास

दिलाउने काम अभियानले गरिएहेको जानकारी दिए। जनतालाई यो कम्युनिस्ट सरकार होइन, सरकार हो भने कुरा स्पष्ट बनाउन पनि अभियान टोली लागिरहेको र नेपालमा संसदीय व्यवस्था असफल भैसकेको कुरा जनतालाई ... बाँकी पृष्ठ ७ मा

देश/परिवेश

■ धर्मेन्द्र बास्तोला 'कञ्चन'

चलाउँदै पनि आउनुभएको छ। यति हुनु भनेको अहिलेको सापेक्षतामा कुशल प्रशिक्षक हुनु पनि

हो। तपाईंहरू आफ

►| पृष्ठ १ बाट क्रमशः

पार्टी स्कूलिङ्डबारे

‘स्कूल अफ थट’ बदल्न जरुरी छ। त्यसकारणले यो आवश्यक परेको हो। हामीसँग अहिले नयाँ पार्टी छ : नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी। हामीसँग अहिले नयाँ कार्यदिशा छ : एकीकृत जनक्रान्तिको कार्यदिशा। हामीसँग अहिले नयाँ नेतृत्व छ : कमरेड विप्लवको नेतृत्वमा गोलबन्द भएको क्रान्तिकारी, जुझारु टिम। यसको ‘स्कूल अफ थट’ नयाँ बनेको छ। यसलाई हामीले विप्लव ‘स्कूल अफ थट’ अथवा एकीकृत जनक्रान्तिको ‘स्कूल अफ थट’ भन्दा सही होला, त्यस विषयमा राप्रो जनकारी गराउनुपर्छ। यही ‘स्कूल अफ थट’ लाई व्यवस्थित तरिकाले देशमा लैजानका लागि हामीले यो स्कुलिङ कार्यक्रम गरिरहेका छाँ र देशभर नै हामीले यसलाई चलाउनु आवश्यक भएको छ।

नेपाली कम्युनिस्ट आन्दोलनको इतिहासमा विभिन्न 'स्कूल अफ थट' देखापरेका छन्। नेपालमा धेरै पहिले कम्युनिस्ट 'स्कूल अफ थट' प्रवेश गरेको थियो। त्यसपछि यसमा विभिन्न समय, समाज र वर्गसंदर्भको गतिअनुसार विभिन्न रूपान देखापर्ने थयो। लेनिन र स्टालिनहरूको नेतृत्वमा रूपमा १९१७ भएको समाजवादी क्रान्तिले संसारभरि समाजवादको प्रचार गयो। यो क्रान्तिले विश्वभर नै एक प्रकारले नयाँ प्रकारको कम्युनिस्ट 'स्कूल अफ थट' पैदा गयो। नेपालमा पनि त्यसको प्रभाव नपर्ने कुरा थिएन। महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाले एक ठाउँमा भन्नुभएको थियो, 'म लेनिनजस्तो रौँचिरा बहस गर्ने मान्छे होइन।' यसको तात्पर्य के हो? लक्ष्मीप्रसाद देवकोटामा समाजवादको गहिरो प्रभाव थियो तर उहाँमा त्यतिबेलाको नेपाली समाजको राजनीतिक अवस्था, जनताको चेतना र उत्पादन सम्बन्धको कारण हुनसक्छ। लेनिनको जस्तो रौँचिरा अध्ययन गर्ने नेतृत्वदायी सामर्थ्य थिएन। 'जयतु संस्कृतम्' अहिलेको चेतनाबाट हेर्दा धार्मिक नाराजस्तो देखिन्छ तर त्यतिबेलाको समाजको अवस्था हेच्यो भने त्यो नारा पनि कम्युनिस्ट 'स्कूल अफ थट' बाट प्रभावित थियो। त्यसले चरम रूपमा केन्द्रीकृत राणाहरूको सत्ताको भण्डाफोर गरेको थियो र न्यन्तर जनतन्त्र

यही कम्युनिस्ट 'स्कुल अफ थट' देशमा रहेको कारण कमरेड पुष्पलालको नेतृत्वमा कम्युनिस्ट पार्टी गठन भयो । कम्युनिस्ट पार्टीको गठन गर्नु र त्यसले जनवादी सत्ता स्थापना गर्नकालागि सद्दृष्टि तय गर्नु पनि 'स्कुल अफ थट' ले नै काम गरेको हो । कम्युनिस्ट पार्टीको गठन भैसकेपछि नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनमा विभिन्न प्रकारका 'स्कुल अफ थट' देखापरे । पुष्पलालको 'स्कुल अफ थट', तुलसीलालको 'स्कुल अफ थट', केशरजद्धा रायमाझीको 'स्कुल अफ थट' नेपाली कम्युनिस्ट आन्दोलनको पहिलो पुस्ताको 'स्कुल अफ थट' भए । मन्मोहनहरू केशरजद्धा रायमाझीको 'स्कुल अफ थट' बाट प्रभावित थिए । यो 'स्कुल अफ थट' लाई दोस्रो पुस्ताको 'स्कुल अफ थट' ले विस्थापन गयो । त्यसमा मोहनविक्रमको 'स्कुल अफ थट', निर्मल लामाको 'स्कुल अफ थट' र भापा विद्रोहीहरूको 'स्कुल अफ थट' प्रमुख रहे । भापा विद्रोहको क्रान्तिकारी धार भारतीय कम्युनिस्ट आन्दोलनका क्रान्तिकारी नेता कमरेड चारु मजुमदारको 'स्कुल अफ थट' प्रभावित थियो । यो आफै प्रकारको सोचविचार नभएर अर्काको अन्धानुकरण भएको कारण भापा विद्रोह सही भए पनि यो 'स्कुल अफ थट' पानीको फोकाजस्तै बिलाउन पुग्यो । त्यतिबेलाका नेताहरू बिस्तरै पञ्चायतमा प्रवेश गरे । पछि संसद्वादी बने र अहिले त्यो महान् भन्डा उठाएको इतिहासप्रति पश्चाताप गरिरहेका छन् । अहिले उनीहरू कुनै न कुनै तरिकाले आपसमा आफूलाई साम्राज्यवादको अब्बल दर्जाको चाकरका रूपमा देखाउन निर्तिज्ज तरिकाले प्रतिस्पर्धा गर्दै आएका छन् र साम्राज्यवादको आशीर्वाद प्राप्त गरेकोमा गर्व गर्छन् । भापा विद्रोहका नेताहरू अन्ततः रायमाझी 'स्कुल अफ थट' मा विसर्जित भए । तर आफै स्वत्वसहितको 'स्कुल अफ थट' निर्मल लामा र मोहनविक्रममा विकास भएको कारण त्यसले अहिले पनि समाजमा कुनै न कुनै प्रकारले प्रभाव पारी नै रहेको छ ।

कम्युनिस्ट आन्दोलनको दोस्रो पिंडीको 'स्कूल अफ थट' ले विस्थापित गच्छो किनकि दोस्रो पिंडीको 'स्कूल अफ थट' ले क्रान्तिकारी आन्दोलनको गुणात्मक विकास गर्न सकेन। तेस्रो पिंडीमा पनि विभिन्न रूझानहरू देखाएँ। नारायणमान बिजुकछेको 'स्कूल अफ थट' एक प्रकारको रह्यो। रूपलाल विश्वकर्माको अर्को प्रकारको रह्यो। उनीहरूको सोचिचिचारअनुसार नेपालका प्रभावकारी सङ्घर्षहरू भए तर उनीहरूका

सोचाइहरू सही र वैज्ञानिक प्रकारका रहेनन्। नेपाली समाजमा प्रचुर प्रभाव पारेको तेस्रो पिँढीको 'स्कुल अफ थट' भनेको प्रचण्डको हो। त्यसमा बाबुराम पनि जोडिन्छ् र यसलाई प्रचण्ड-बाबुराम 'स्कुल अफ थट' भन्दा सटिक हुन्छ। यो 'स्कुल अफ थट' ले नेपालमा एउटा सशक्त प्रभाव छाडेको छ। दुनियाँमा करिसम्म यसले प्रभाव छाड्यो भने नेपाल भ्रमण गर्ने एकजना चिनियाँले हामीसँग भनेका थिए, 'नेपालमा दुईजना मानिसहरू विश्वव्यापी रूपमा चर्चित छन्। त्यसमा, एकजना प्रचण्ड हुन्।' मलाई कौतुहल जाय्यो। दोस्रो मानिस को होला ? भन्ने। मनमनमा बाबुराम वा मनमोहन होला भन्ने सोचै मैले सोधी पनि हालै, 'दोस्रो मानिस को हो त ?' भनेर। उसले भन्यो 'गौतम बद्ध !' मेरो भनाइको

तात्पर्य के हो भने प्रचण्ड 'स्कुल अफ थट' चानुनेथिएन। यो निकै प्रभावकारी थियो। सशक्त प्रकारको थियो। इतिहासको नियम नै भन्नुपर्छ 'बूढो पात भर्ने र नयाँ पात पलाउने'। प्रचण्ड-बाबुरामहस्तको 'स्कुल अफ थट' पनि अन्ततः मनमोहनको बाटोमा विसर्जित भयो। एमालेमा विलीन हुन पुयो। फेरि पनि त्यसले समाजमा काम गरिरहेको छ। नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनमा त्यसले प्रभाव पारिरहेको छ। त्यसले कम्युनिस्ट जीवनमा, कमरेडहस्तको सोचिविचारमा नकारात्मक प्रभावहरू छाडिरहेको छ। त्यसकारण हामीलाई स्कुलिड चाहिएको छ र त्यो स्कुलिड भनेको प्रचण्ड-बाबुराम 'स्कुल अफ थट' को विस्थापन र एकीकृत जनक्रान्तिको 'स्कुल अफ थट' वा विप्लव 'स्कुल अफ थट' को स्थापनाका लागि हो।

के हाथीले काम्युनिस्ट आन्दोलनमा प्रचण्ड-बाबुराम 'स्कुल अफ थर्ट' ले कसरी काम गरेको भन्ने थाहा पाउन सक्छौं ? वा कसरी थाहा पाउँछौं ? के तपाईंहरूले यसका बारेमा केही सोच्नुभएको छ ? मतपाईंहरूलाई एउटा सामान्य प्रश्न सोध्दू- तपाईंहरूले यो स्कुलिङ कार्यक्रममा आउँदा मार्क्स, इडेगेल्स, लेनिन, स्टालिन, माओ, चारू, एथाकियन, अजित, गोञ्जालो वा कैनू समकालीन काम्युनिस्टहरूसँग

विचारहरू भएको समाजवादबाटे बहस गरेको कौनै पुस्तक भोलामा हालेर ल्याउनुभएको छ ? मैलै दस सेकेन्ड रोकेर हेर्दा पनि कसैको सकारात्मक आवाज सुनिएन र कसैको हात पनि उठेन । यही हो प्रचण्ड 'स्कुल अफ थट' को प्रभाव भनेको । किनभने प्रचण्ड-बाबुराम 'स्कुल अफ थट' ले पछिल्लो चरणमा कार्यकर्ताहरूलाई चन्दा सङ्कलन गर्ने, रूपैयाँ पैसा जम्मा गर्ने, पद र प्रतिष्ठाका लागि भगडागर्ने, बार्गेनिङ गर्ने, सिद्धान्त र नीतिबारे पूरै बेवास्ता गर्ने बनायो । सिद्धान्तले खान दिन्छ ? खानका लागि रूपैयाँ चाहिन्छ भने बनायो ? जनता-सन्ता के मतलब, पहिले आफ्ऽो दुनो सोफो हुनुपर्छ भन्ने बनायो । हुन पनि किन नहोस, त्यहाँ क्रान्तिको मुद्दा समाप्त भयो । देशको परिवर्तन, सामाजिको आमूल रूपान्तरण समाप्त भयो । उनीहरू अहिले जनतालाई भुक्याउनका लागि विकास र निर्माणको रितो बाजा बजाउँदै हिँडेका छन् । नगराले बाजा, (ठाडो ढोलजस्तो देखिने पन्चे बाजा, अहिले लोपै भैसकेको छ), हान्दा आवाज आउँछ, चर्को आवाज आउँछ तर भित्र केही हुँदैन, त्यस्तै प्रचण्ड-बाबुरामहरू, केपीहरूको मुखमा जनताको आवश्यकताको नगराले हान्दा आवाज आउँछ, विकास र निर्माणको तर भित्र पूरै खाली छ, ढोलको पेटजस्तै खाली छ । अझ उनीहरू त्यसलाई सैद्धान्तिकीकरण गर्न खोज्ञन । अहिले उनीहरू त्यही खाली आवाज लिएर

बांधुओं जिन्होंने उमाहरू परवा खाला जावाया रहा, हिंडिरहेका छन् । अनि त्यहाँ भएका कार्यकर्ताहरूले के गर्ने ? आर्थिक विकास त गर्ने तर देशका लागि आर्थिक विकास हुन देश स्वाधीन हुनुपच्यो, प्राकृतिक स्रोतहरू राज्यको हातमा हुनुपच्यो, राष्ट्रिय पुँजीको विकास गर्न राज्यले राष्ट्रिय पुँजीपतिहरूको संरक्षण गर्नुपच्यो, देशका सम्पूर्ण जनतालाई उत्पादनमा सहभागी बनाउनुपच्यो, बजेटको योजनाबद्ध खर्च र देखिने क्षेत्रमा लगानी हुनुपच्यो । त्यो कुनै पनि सम्भव हुने भएन । त्यसो भएपछि आर्थिक उन्नति केमा जाने भयो ? आफ्मो व्यक्तिगत आर्थिक उन्नतिमा जाने भयो । त्यो कसरी हुन्छ ? त्यो भ्रष्टाचारबाट, तस्कीबाट, चोरीडकैतीबाट, मान्छेको बेचबिखनबाट,

हुने भयो । तपाईंहरूले सुन्नुभएको छ नि, जति श्रममन्त्री हुन्हन् उनीहरूले युवकयुवती बिक्री गर्न करोडौंको कमिसन खाने गर्दछन् । त्यसो भएपछि यो त के भयो ? हिजो काङ्गेस, एमालेहरूले जे गरेका थिए त्यही भयो । त्योभन्दा केही फरक भएन । यो 'स्कुल अफ थर्ट' ले उनीहरू त सासातलमा डुबे तराहा हाम्रो पार्टीलाई पनि छाडेन ।

अर्थशास्त्रका बारेमा, वैज्ञानिक समाजवादक बारेमा वा अहिलेको प्रतिगामी राज्य व्यवस्थाका बारेमा नै लेखिएको किन नहोस् । छैन । किनविं प्रचण्ड-बाबुरामको 'स्कुल अफ थट' ले हामीलापनि के बनायो भने पढ्दै कामजाति नेताहरूको हो । हाम्रो काम त पैसा उठाउने, पार्टीलाई दिहो किनकि हामीलाई पार्टी चलाउन, कार्यकर्ताका समस्या समाधान गर्न र क्रान्ति गर्न पैसा चाहिन्न रूपैयाँ चाहिन्छ भन्ने बुझिएको छ । यो सही पर्छ हो । गर्नु पनि परेको छ । तर मैले भनेको के हो भयहाँ 'स्कुल अफ थट' को कुरा छ । यहाँ समाज बनाउन मैले पनि सोच्युपर्छ भन्ने छैन । सबै नेताहरू गर्नु भन्ने छ । यो 'स्कुल अफ थट' भनेको प्रचण्ड बाबारामहरूको हो ।

हामीले प्रचण्ड-बाबुरामहस्को 'स्कुल अफ थर्ट लाई खेरेज गर्नुपरेको छ । त्यसलाई क्रान्तिकारी 'स्कुल अफ थट' ले विस्थापित गर्नुपरेको छ । त्यसलाई एकीकृत जनक्रान्तिको 'स्कुल अफ थट' ते विस्थापित गर्नुपरेको छ । कमरेडहरू, त्यसका लागि यो स्कुलिङ्को आवश्यकता पत्तो । किन आवश्यक छ पुरानो 'स्कुल अफ थट' को परिवर्तन ? हरेक नय समाजलाई आप्झो आवश्यकताअनुसारको 'स्कुल अफ थट' चाहिन्छ र विकास गर्नुपर्छ । प्रचण्ड बाबुरामहस्त एमालेहरूजस्तै रायमाझीको 'स्कुल अफ थट' मा किन पुगो ? किनकि सामाजिक पश्चागमनका लागि उनीहरूलाई त्यही चाहिएको छ । क्रान्तिको विसर्जन र क्रान्तिकारी पार्टीका अवसानका लागि उनीहरूलाई त्यही चाहिएको छ हामीलाई नयाँ चाहिएको छ । समाजको परिवर्तन ग

चुनाब हुनुभन्दा पहिलेको कुरा थियो । यसले पुष्टि गर्छ ? प्रचण्डका लागि जनमुक्ति सेनालाई विसर्जन गर्मै स्कुलिङ आवश्यक थियो । हाल लागि प्रतिक्रान्ति रोक्ने । टक्कर परिहाल्यो । अथवा हरेकलाई आप्नो अनसारको स्कालिङ चाहिन्छ ।

अब एकीकृत जनक्रान्तिको 'स्कुल अथर्ट' के हो त ? त्यसकाबारे बिस्तृत रूपमा सम्भव भएसम्मको विस्तृत रूपमा भाँई, प्रशिक्षण कमरेडहरूले राख्नु हुनेछ । तपाईंहरूलाई प्रशिक्षण गर्नुहोन्छ तर यो प्रशिक्षण कार्यक्रमको उद्घाटन मन्तव्यका ऋममा केही भन्न चाहन्छ । यो प्रशिक्षण उद्देश्य हामीले हाम्रा सोचाइहरूलाई बदल्ने बनाउ हो । हामीसँग क्रान्तिकारी सोच छ, विचार लगानशीलता छ, बिश्वदृष्टिकोण पनि छ, तर त्य केही न केही अपुग छ । अपुग भएकै त कार नेपालको क्रान्ति सम्पन्न हुन सकेन । फेरि पनि उक्ता आउँछ, के प्रचण्ड र बाबुरामहरूले मार्क्सव नबुझेको कारण या नजानेको कारण आन्दोल पराजित भएको हो ? सम्भवतः नेपालको कम्युनिन आन्दोलनमा धेरै किताबहरू पढ्ने, लेख्ने, विकासव बारेमा धेरै सोच्ने मानिसहरू पनि प्रचण्ड-बाबुरामहरू नै होलान् । म त भन्नु, सम्भवतः उनीहरू घोडा चढेर साम्राज्यवादले हट-हट गर्दा काइय्येस एमालेका नेताहरू खुसी हुँदाहुन्, तर आफ्नो लक्ष्य उद्देश्य बाटोमै बिलाउँदा दुखी भए दिनमा एकपटा आफ्नो हाविगतप्रति पश्चाताप गर्ने पनि प्रचण्ड बाबुरामहरू नै होलान् । उनीहरू के गर्दै होलान् यो विगतको इतिहासलाई हेरेर अहिले अनुमान ग कुरा भयो । सुन्नुभयो ? प्रचण्डले एउटा अन्तरवार्ता भने, 'विप्लवहरूले क्रान्ति गरे भने त्यसलाई म प पछ्याउनेछु' । यसबाट स्पष्ट हुन्छ- त्यहाँ गहिरो पीछे । भीषण बाध्यता छन् । तर के गर्ने ? 'स्कुल अथर्ट' त खराब भयो नि । हामीले प्रचण्ड-बाबुराम 'स्कुल अफ थर्ट' बदल्नपार्यो ।

स्कूल अफ थट बदलने वाले
त्यो 'स्कूल अफ थट' बदलेर हामी
एकीकृत जनक्रान्तिको 'स्कूल अफ थट' स्थापि
गर्नुपच्यो । यो दर्शनलाई जनतामा लैजानुपच्यो
माओले भन्नुभएको थियो, 'दर्शनलाई पुस्तकालयब
फिकरे जनताको हातमा पुऱ्याऊ ।' आज हामी
त्यही गर्नुपर्ने भएको छ । हाम्रो दर्शनलाई, हामी
राजनीतिलाई, हाम्रो अर्थशास्त्रलाई, जो अहिलेसे
मार्क्सवादी-लेनिनवादी-माओवादी हो, जो प्रचण्ड
'स्कूल अफ थट' बाट सम्बन्धिच्छेद गरेको ह
जसले नेपालको क्रान्ति सम्पन्न गर्ने, देशल
स्वाधीन, स्वतन्त्र, समृद्ध र नितान्त नयाँ, उन्नत
विकसित सभ्य समाजमा रूपान्तरण गर्नेछ त्यससे
लैजानुपच्यो । त्यसका लागि यो प्रशिक्षण आवश्य
पच्यो ।

हामीले देख्याँ समाजवादी समाजको अभ्यास गरेका जनताले सही र खाबाको बीचको विभेद विछुङ्गाउन सकेनन् ? सन् १९१७ देखि ५३ सम्म करिए ४४ वर्ष समाजवादको अभ्यास गरेका रुसी जनताले स्टालिन र खुस्तेभका बीच किन फरक देख्न सकेन ? चीनमा १९४९ देखि ७६ सम्म करिए २६ वर्ष समाजवादमा रहेका चिनियाँ जनताले समाजवाद पुँजीवादका बीचको विभेद किन छुङ्गाउन सकेन ? क्रान्तिकारी आन्दोलनको विकासले विजयबाट नजिक पुगेको समयमा प्रचण्ड-बाबुरामहरूले विसाम्राज्यवाद, विस्तारवादका अगाडि धुँडा टेक्न पुरुष ? आन्दोलनको समयमा केही पनि नभएको जनताले सत्ताको नजिक पुगेर किन पराजित हुन्छ ? विकासकाम्युनिस्ट पार्टीले शून्यबाट सुरु गरेर सत्ता प्राप्त गरेर सत्ता प्राप्त गरिसकेपछि पराजित हुन्छ ? माओ बन्नुभएको थियो, 'कोदोको ढिँडोबाट बनेको गोत्ता अमेरिकी आणविक बमभन्दा शक्तिशाली हुन्छ चीनमा माओले भेनेजस्तै नेपालमा भैंसीको मासुब बनेको सस्तो मःमःका डल्लाबाट बनेको तागत प्रतिक्रियावादी सत्ताका गगनभेदी तोपगोलाहरू न गरेको थियो । तर त्यो आन्दोलन, त्यो युद्ध, जनताले त्यो तागत जब सत्ताको नजिक पुग्ने अवस्था आए त्यही बेला किन बच्चाहरूले खेलाउने बुलबुलबाटोकाजस्तो फिस्स फुट्ने भयो ? यी र यस्ता अहम प्रश्नहरू छन् । यसको जबाब हामीले खोज्न छ ।

यी विषयहरूमा एकीकृत जनक्रान्तिका कार्यादिशाते महत्पूर्ण सम्बोधन गरेको छ । यो नेपालमा जनवादी अथवा वैज्ञानिक समाजवादीक्रान्ति पूरा गर्ने र प्रतिक्रान्ति रोकनका लाग्दा पर्याप्त छ र यसले मात्रै साम्यवादमा पुच्छाउँ भनेको होइन । तर न्यूनतम् रूपमा हामीले द्वन्द्वात्मक भौतिकवादी दर्शन, मार्क्सवादी अर्थशास्त्र वैज्ञानिक समाजवादका क्षेत्रमा केही त गरेको छौं । त्यसले नेपालमा क्रान्ति सम्पन्न गर्ने, नेपाल जनतालाई गोलबन्द गर्ने र महान उद्देश्यका लाग्दा

आमरूपमा मानिसलाई एकताबद्ध गर्ने काम त निश्चित रूपले गर्छ । यो तथ्य त स्थापित भैसक्यो नि त । हामीले भन्यौं, विपरीतहस्तको एकत्वलाई यान्त्रिक रूपमा प्रयोग गर्ने मोहनविक्रम 'स्कुल अफ थट' र मोहनविक्रमको प्रयोगभन्दा विपरीत देखिने

गरी प्रयोग गर्ने प्रचण्ड-बाबुराम 'स्कूल अफ थट' सारमा एँट्रै हो । त्यसको विपरीत यसलाई वैज्ञानिक तरिकाले वस्तुको व्युत्पत्ति, त्यसको गति र विनासको सम्पूर्णतामा बुझ्नुपर्छ भन्ने हाम्रो खोज अलि नयाँ होइन त ? यो ढन्दात्मक भौतिकवादी दर्शनको कुरा भयो । मार्क्सवादी अर्थशास्त्रमा हामीले भन्नाँ, 'समाजवादमा जनता र नेताहरूको आर्थिक नियम फरक हुनुपर्छ । यसमा जनताको अर्थतन्त्र समाजवादी र नेताको अर्थतन्त्र साम्यवादी नियमअनुसार हुनुपर्छ किनभने माओले भनेजस्तै होके समाजमा दुई प्रकारका मानिस हुन्छन् : एउटा अग्रगामी हुन्छ र अर्को पश्चगामी हुन्छ । उसको सोचाइ, विचार, व्यवहार सबै त्यसको चरित्रले निर्धारण गर्छ । पश्चगामीमाथि अग्रगामीको प्रभुत्व हुनुपर्छ । अब समाजवादमा सबै जनता साम्यवादका लागि तयार भैसकेको हुँदैन र विश्वको कुनै कुनामा पुँजीवाद रहन्जेलसम्म त्यो सम्भव पनि हुँदैन । अथवा विश्वमा पुँजीवादी एउटा मात्र देश रहेंदासम्म साम्यवादको घोषणा भयो भने त्यो असफल हुने अवस्था आउन सकछ । त्यो परिस्थितिले समाजवादी कालमा नेता हुने मानिसहरू निश्चित रूपमा अग्रगामी सोचाइ र चेतना भएकै हुन्छन् । जब जनता समाजवादमा हुन्छ त्यातिबेला नेताहरू साम्यवादी नीतिमा हुनुपर्छ । जब जनता समाजवादी अर्थव्यवस्था, 'क्षमताअनुसारको काम र कामअनुसारको दाम' भन्ने नीतिमा हुन्छन् नेताहरू 'क्षमताअनुसारको काम र आवश्यकताअनुसारको दाम' को नीतिमा हुनुपर्छ । के यो समाजवादी अर्थशास्त्र अथवा मार्क्सवादी अर्थशास्त्रमा हाम्रो पार्टीले नयाँ

नापसंबोधा अवश्यकताना हात्रा पाटल नपा
गरेको होइन ? यो अर्थमीति अहिले नेपालमा वा
भारतमा प्रयोग गर्ने हो भने यहाँका ९० प्रतिशत
समस्या, एक प्रकारले, स्वतः समाधान हुन्छन् ।
भारतमा नोटबन्डी गर्नु पर्दैन । नेपालका कुनै पनि
हाकिम र कर्मचारीहरूले भ्रष्टाचारको मुद्दा खेजे र
बदनाम हुनु पर्दैन । एमातेका भ्रष्टहरूले जस्तै कुनै
पनि नेताहरूले प्लास्टिकको थैलोमा रूपैयाँ बेरेर
घरको छतमा भएको पानी ट्याइकीभित्र लुकाउनु
पर्दैन । जनताले क्षमताअनुसारको काम पाउने
र कामअनुसारको व्यक्तिगत कमाइ गर्न पाउने
तर नेताहरूले क्षमताअनुसारको काम गर्नुपर्ने तर
व्यक्तिगत सम्पत्ति राख्न नपाउने नीति, नियम, कानून
संविधान भयो भने जनताले राम्रो नेता र नराम्रो
नेताबारे हुङ्काराउन गाहो हुन्छ ? हैँदैन । देश चलाउने

नेताहरू भेनेको पार्टीका नेताको मात्र कुरा होइन, राज्यका तीन अद्याहरू, कार्यपालिका, व्यवस्थापिका, न्यायपालिकासँग सम्बन्धित नीतिनिर्माताहरू देशका नेताहरू हुन् जसमा कार्यपालिकामा सचिवभन्दा माथिका कर्मचारीहरू, संस्थानका हाकिमहरू, बैडक तथा प्रतिष्ठानका प्रमुखहरू, सेना, प्रहरीका वरिष्ठ अधिकृतभन्दा माथिका पदाधिकारीहरू, व्यवस्थापिकामा काइयेस प्रतिनिधि (जसलाई अहिले सभासद/सांसद भनिन्छ) मन्त्री, प्रधानमन्त्री, राष्ट्रपति आदि, न्यायपालिकामा सर्वोच्च अदालतदेखि प्रादेशिक अदालतका न्यायमूर्तिहरू सबै नीतिनिर्माताहरू पर्नन्। मानिलाई, उनीहरूले देशको नीति निर्माण गर्ने, देशको उन्नति गर्ने विश्वलाई कसरी सभ्य समाजमा बदलन सकिन्छ भनेर खोजअनुसन्धान गर्ने तर व्यक्तिगत सम्पत्तिको पछि लाग्न नपाउने हो भने देशको स्थिति के हुन्छ ? के यो हामीले नयाँ गरेको होइन ? त्यस्तै वैज्ञानिक समाजवादका बारेमा हामीले भन्यौं, 'दुनियाँलाई बुझेर बदल्ने कुरा मात्र प्रमुख होइन, बदलेकोलाई रक्षा गर्नु पनि प्रमुख हो '। मार्क्सले भन्नुभएको थियो, 'दुनियाँलाई बुझे काम त बुर्जुवाहरूले पनि गरेका छन् । तर बदल्नु प्रमुख हो '। हामीले देख्यौं, 'दुनियाँ स्वस्मा बदलियो, चीनमा बदलियो तर रक्षा भएन । अब नारा दिनुपर्ने भयो, दुनियाँ बुझेर बदल्ने काम भयो तर बदलेर मात्र भएन त्यसको रक्षा पनि

जानने वाला तर बदला जात्र है, परवाना द्वा जाने
गर्नुपच्यो । के यो कुरा नयाँ होइन ?
कमरेडहरू, हामीले धेरै नयाँ कुरा गरेका छौं ।
यी त सामान्य हाम्रा सोचाइहरूलाई नयाँ दिशामा
सोइयाएका कुराहरू मात्र भए । हाम्रो एकीकृत
जनक्रान्तिको 'स्कुल अफ थट' का रूपमा यसलाई
विकास गर्न अझै हामीले धेरै मेहनत गर्नुपर्छ । त्यसले
त हामीलाई यो प्रशिक्षण चाहियो, स्कुलिड चाहियो ।
हामीलाई के विश्वास छ भने यो स्कुलिड हाम्रा
उद्देश्य पूरा गर्न अथवा त्यो दिशामा कमरेडहरूलाई
उन्मख गर्न सफल हनेछ र पार्टीलाई नयाँ गति दिनेछ ।

करनसिंह बदल

भेनेजुएलामा असफल अमेरिकी सत्ता विद्रोहको प्रयास र विभाजित विश्व

सन् १९४२ मा विश्व चर्चित पत्रिका टाइम्स्प्राग्जिनका पत्रकार हेनरी लुसले अमेरिकी शताब्दी सुरु भएको घोषणा गरे जुन अमेरिकी समाजमा प्रचलित कथनसँग मेल खायो । अमेरिका कस्तो अपवादको महादेश हो भने यो पुगानो संसारले ईश्वरप्रति गरेको गद्दारीका कारण यसलाई ईश्वरले निर्माण गरिएका हुन् ।

तरस्थ अमेरिकीहरू सभ्य बन्नु पर्दछ । त्यसकारण अमेरिका भनेको अन्तर्म आशाको केन्द्र हो । लुसको घोषणाले अमेरिकीहरू उत्साहित बने । एकात्मक हिटलरको आक्रमणले आजित बनेको युरोप तथा रस्ते आफ्नो अर्थतन्त्रको ठूलो हिस्सा हातियार खरिद तथा निर्माणमा लगानी गरिरहेका थिए भने अर्कात्मक जापान एकत्रै चीनलगायत विश्वका २७ देशसँग सैन्य युद्ध लडिरहेको थियो । त्यसकारण अमेरिका कुनै पनि युद्धमा प्रत्यक्ष सहभागी नभएका कारण आफ्नो द्वात गतिमा आर्थिक उन्नीत गरिरहेको थियो । त्यो समय अमेरिकाको अर्थतन्त्रले विश्वको कुल अर्थतन्त्रको हस्तक्षेप गरेर आफू सफल भएको देखाउन भेनेजुएलामा मदुरोविरुद्ध आफ्नो कठपुतली जानान गुएडोलाई उचाल्न युगोका छन् । त्यस्तै ट्रम्पले आफ्नो दोस्रो कार्यकालको चुनावी बाटो सुरक्षित बनाउने उद्देश्यले पनि भेनेजुएलाको आन्तरिक मामिलामा हस्तक्षेप गर्न युगोका छन् ।

त्यस्तै हालका अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले पनि लुसको भनाइसँग मिल्ने गरी अमेरिका फर्स्ट अगेन भने नारा त्याएका छन् । यो नारा ट्रम्पले सन् २०१६ मा घोषणा गरेका थिए । ट्रम्प अमेरिकी राष्ट्रपतिमा निर्वाचित भएसँगै मैत्रियको सिमानामा पर्खाल लगाउने भन्दै विवादमा आएका थिए । राष्ट्रपतिको शपथ लिएको केही महिनापछि अमेरिकाले टर्कीमाथि धावा बोल्न खोज्यो । टर्कीबाट देशनिकाला गरिएका धार्मिक नेता फुल्लाह गुलेन (जो अहिले अमेरिकामा निर्वासित जीवन बिताइरहेका छन्) लाई उचालेर टर्कीका राष्ट्रपति रिसेप द्याएप एर्डोगानका विश्वरुद्ध असफल सैन्य कु गराउन खोजियो । अन्ततः रिसेप द्याएप एर्डोगानले अमेरिकी षट्यन्त्रलाई चिरेर सैन्य कु असफल पारे । त्यसपछि नेटो सदस्य रहेको टर्की र त्यसको नेतृत्व गरिरहेको अमेरिकाका चीचमा कूटनीतिक सम्बन्ध दुख्यो । टर्कीमा असफल भएका ट्रम्प जनगणन्त्र कोरिया (उत्तरकोरिया) माथि खनिए । तर उत्तरकोरिया ट्रम्पलाई ठाडो चुनावी दिँदै अन्तरमहादेशीय क्षेप्यास्त्र बनाउन सफल भयो । त्यसपछि उत्तरकोरियाप्रति अलि नरम रूपमा प्रस्तुत हुन थाले ट्रम्प ।

कुनै पनि सम्बन्धलाई राजनीतिक रूपमा नभएर व्यापारिक दृष्टिकोणले हेँ ट्रम्प अन्तर राष्ट्रिय मामिलामा क्रमशः असफल हुँदै गए । उनले मध्यपूर्वलाई अमेरिकी पूर्वशासकहरूले खै पकडमा राख्न खोजे पनि व्यापारिक तरिकाले राजनीतिलाई बुझन थालेपछि एकाएक असफल हुँदै गए । यमनमाथि सैन्य दमन चक्रो पारे । सिरियामा मिसाइल आक्रमण गरे तर रिथितलाई आफ्नो कालुमा त्याउन सकेन् । कतारमा नाकाबन्दी लगाए । अमेरिका र

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दुँदै भनिन्, 'हामी सधै कैत दिवाए बस्नु ?' छोरीले रामो गर्नुपर्छ । रामो गरेर देखाउनुपर्छ । छोरी घरबाट गए पनि आमाभन्दा असल, दूलीदिदीको साथमा गएकी

दिन । गोलन्जर, दमैडांडाबाट सुदीक्षा नेपाली पूर्णाकालीन कार्यकर्ता भएकी छिन् । छोरीलाई पार्टीमा पूर्णाकालीन सुदीक्षाकी आमा सीता दैपते भावाविभोर दु

